

บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะกล่าวถึง ผลสรุปจากการศึกษาค่าคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยใช้แนวทางการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร และการพัฒนาเครื่องมือคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร รวมไปถึงอุปสรรคและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

5.1 สรุปผลการวิจัย

(1) ผลรวมเฉลี่ยของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของ มจร. ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ถึง ปี พ.ศ. 2556 คิดเป็น 11,252.68 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี ในขณะที่ปริมาณการดูดกลับก๊าซเรือนกระจกจากการรีไซเคิลขยะคิดเป็น 94.53 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.84 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และคิดเป็นปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ 0.56 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี เมื่อนักศึกษาและบุคลากรต่อปี เมื่อพิจารณาปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแยกตามขอบเขต พบว่าขอบเขตที่มีการปล่อยปริมาณก๊าซเรือนกระจกมากที่สุดคือขอบเขตที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 87.65 รองลงมาคือขอบเขตที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 10.50 และขอบเขตที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 1.85

(2) แหล่งปล่อยปริมาณก๊าซเรือนกระจกมากที่สุดมาจากการใช้ไฟฟ้า รองลงมาคือขยะและของเสีย ดังนั้นการหาแนวทางในการลดการใช้ปริมาณไฟฟ้าจากการใช้เครื่องปรับอากาศและลดการใช้ไฟส่องสว่างลง และการเพิ่มประสิทธิภาพในการรีไซเคิลขยะจึงเป็นประเด็นสำคัญสำหรับ มจร. เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในองค์กร

(3) จากการทดสอบใช้งานเครื่องมือคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นท์พบว่าเครื่องมือคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นท์สามารถประมวลผลได้อย่างถูกต้อง และพบว่าผู้ทดลองใช้เครื่องมือมีเกณฑ์ความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมาก โดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเครื่องมือนี้มีประโยชน์ต่อ มจร. หากมีการนำไปใช้จะสามารถทราบปริมาณก๊าซเรือนกระจกของ มจร. ได้ และนำไปสู่การหาแนวทางการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกต่อไป

5.2 ปัญหาและอุปสรรค

(1) ข้อมูลกิจกรรมมีที่มาจากหลายแหล่ง ซึ่งยังไม่มีหน่วยงานกลางสำหรับรวบรวมข้อมูลกิจกรรม

(2) การบันทึกข้อมูลกิจกรรมมีหลายรูปแบบ ซึ่งส่วนใหญ่จะบันทึกในรูปแบบเอกสารมากกว่าบันทึกแบบอิเล็กทรอนิกส์ จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการนำข้อมูลมาใช้ในการคำนวณ

(3) ข้อมูลกิจกรรมบางกิจกรรมไม่สมบูรณ์ หรือยังไม่มีเก็บข้อมูล ตัวอย่างเช่น ข้อมูลการใช้สารดับเพลิง ข้อมูลการใช้สารทำความเย็น ข้อมูลการใช้หมวกนิรภัย และข้อมูลการใช้ปุ๋ยเคมี เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

(1) มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลกิจกรรมแก่เจ้าหน้าที่ในแต่ละกิจกรรมการที่มีปล่อยและการดูแลรักษาเครื่องจักร

(2) มจร. ควรมีการรณรงค์ให้มีการประหยัดไฟฟ้า ลดปริมาณขยะ และเพิ่มประสิทธิภาพในการรีไซเคิลขยะ